

Sundhedsstyrelsen, den 4. maj 1993

Bilag 1

UDKAST

Retningslinier for visse former for kiropraktisk behandling

Retningslinier er udarbejdet i tilslutning til Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. ... af ... 1993 om kiropraktorvirksomhed, og indeholder dels en omtale af kontraindikationer for kiropraktisk manipulationsbehandling, herunder neurologiske komplikationer til manipulationsbehandling af rygsøjlen, samt de særlige forhold, der knytter sig til kiropraktisk behandling af børn under 1 år.

1. Definition

Ved manipulation forstås sædvanligvis et hurtigt, præcist stød ind mod et hypomobilt ledkompleks. Stødet er som regel ledsaget af et hørligt knæk (high velocity technique).

2. Kontraindikationer for kiropraktisk manipulationsbehandling

Ved kiropraktorbehandling vil der være kontraindikationer, som kan være absolutte eller relative. Ligesom ved al anden klinisk virksomhed må en kiropraktor foretage en samlet klinisk vurdering af den enkelte patient. Når en kiropraktor tager en patient i behandling, må behandlingen i den konkrete situation tilpasses patientens alder, sygdom og dennes lokalisering. Kiropraktoren skal vurdere, hvorvidt manuel behandling er indiceret, og om den manuelle behandling skal udføres i form af f.eks. specifik manipulation, generel ledmobilisering, manuel eller semimanuel traktionsbehandling. Kiropraktoren skal også vurdere, hvorvidt der bør iværksættes anden behandling.

Det er ikke muligt at give en fuldstændig oplysning om sygdomstilstande, hvor der kan foreligge hel eller delvis kontraindikation for behandling hos kiropraktor, men som eksempler på kontraindikationer til specielt osseøse manipulationsbehandling kan nævnes:

- Maligne lidelser med metastaser eller primær affektion af knogler og led,
- lidelser i epifyseskiverne,
- osteoporose/osteomalaci eller anden væsentlig svækkelse af knoglestrukturen,
- m.b. Paget,
- knogledysplasier,
- uophelet fraktur,
- inflammatoriske inkl. infektiøse ledsygdomme,
- diskusprolaps med væsentlige neurologiske udfald,
- gennemblødningsforstyrrelser i arterierne til hjernen,
- blodkoagulationsforstyrrelser,
- rumopfyldende processer i spinalkanalen,
- torticollis efter øvre luftvejsinfektioner hos børn og unge,
- forekomst af symptomet Lhermitte-parastesia,
- medfødte anomalier.

Bliver en kiropraktor under udførelsen af kiropraktisk virksomhed bekendt med eller får mistanke om, at en patient har sygdomme eller sygdomstilstande, som kontraindicerer kiropraktisk behandling, skal behandlingen afbrydes og patienten henvises til at søge læge.

Bliver en kiropraktor i øvrigt bekendt med eller får mistanke om sygdomme eller sygdomstilstande uden for sit virksomhedsområde, skal behandlingen afbrydes og patienten henvises til at søge læge.

I de ovenfor nævnte tilfælde er kiropraktoren dog ikke afskåret fra at foretage kiropraktisk behandling, når en sådan behandling i øvrigt er indiceret og ikke kan antages at påvirke den lægelige behandling af de nævnte sygdomme eller sygdomstilstande. Den kiropraktiske behandling bør i disse tilfælde foregå i samråd med den behandlende læge.